

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2022 r. – Zjednoczone Królestwo/Komisja**(Sprawa T-56/22)**

(2022/C 158/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: L. Baxter, pełnomocnik i T. Buley, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej strony pozwanej (UE) 2021/2019 ⁽¹⁾ w zakresie w jakim wyłącza ona z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez stronę skarżącą z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ze względu na nieostrość definicji „rolnika aktywnego zawodowo – powiązanych przedsiębiorstw”; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, twierdząc, że przyjęta przez stronę pozwaną interpretacja art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 ⁽²⁾ jest błędna. Zdaniem strony skarżącej art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 dotyczy wyłącznie płatności bezpośrednich na rzecz rolników (w rozumieniu art. 4 ww. rozporządzenia), którzy gospodarując sami prowadzą odpowiednią infrastrukturę lub świadczą usługi. Strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana doszła do błędnego wniosku ponieważ:

1. Brzmienie i znaczenie art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 nie wywiera skutku wyłączającego dokonanie płatności na rzecz rolnika tylko dlatego, że jakiś podmiot powiązany podejmuje działalność znajdującą się w wykazie włączonych rodzajów działalności z art. 9 ust. 2.
2. Przyjęta przez Komisję interpretacja art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 nie ma żadnych teleologicznych podstaw, które pozostawałyby w sprzeczności z celami tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 413, s. 3.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608).

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2022 r. – Korporacja „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)**(Sprawa T-85/22)**

(2022/C 158/14)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZAO Korporacja „Masternet” (Moskwa, Rosja) (przedstawiciel: adwokat N. Bürglen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „STAYER” – unijny znak towarowy nr 9 498 395

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie R 932/2021-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2022 r. – Węgry/Komisja Europejska

(Sprawa T-104/22)

(2022/C 158/15)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i G. Koós, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 grudnia 2021 r., w której zbadano zarzuty skierowane przez Węgry przeciwko ujawnieniu w związku z ponownym wnioskiem GESTDEM 2021/2808 złożonym w celu zagwarantowania publicznego dostępu do dokumentów pochodzących z Węgier.
- obciążenie kosztami Komisji Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja zezwoliła na częściowy publiczny dostęp do dokumentów przedstawionych przez skarżącą, pomimo iż węgierskie władze wyraźnie podniosły wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji, o którym mowa w rozporządzeniu nr 1049/2001 ⁽¹⁾ i uwzględniła w niniejszej sprawie ponowny wniosek o dostęp.